



Streljšta u Hrvatskoj tre



Prvenstveno treba bolje zakonski urediti problematiku po uzoru na stečevinu Europske unije, a koja bi omogućila da se uredi više mjesta za vježbe gađanja i to uz nevelike troškove

U organizaciji Hrvatskog streljačkog saveza, časopisa Zaštita i Hrvatskog časničkog zbora PGŽ ovoga je tjedna održan okrugli stol o problematici streljšta u Hrvatskoj. U Galeriji Udruge specijalne policije iz Domovinskog rata, okupilo se oko 40 zainteresiranih sudionika kako bi osvijestili problem nedostatka streljšta u našoj zemlji, njihovu relativno slabu opremljenost modernim uređajima i opremom, mala ili nikakva ulaganja u ista te tendenciju postepenog smanjivanja broja streljšta kao i problem neizgradnje novih.

Govorilo se i o zakonskoj regulativi koja se odnosi na streljšta i ostala mjesta određena za vježbe gađanja te usklađenosti s novom Strategijom nacionalne sigurnosti. Predavanja su održali Zvonimir Kovačević iz Hrvatskog streljačkog saveza, Rajko Samueli-Kačić iz Hrvatskog časničkog zbora PGŽ, pukovnik Petar Matanović iz Ministarstva obrane RH i Gordan Žutić, voditelj za krizne situacije specijalne policije Ministarstva unutarnjih poslova RH. Kako se moglo čuti tom prilikom, u Hrvatskoj prvenstveno treba bolje zakonski urediti problematiku po uzoru na stečevinu Europske unije, a koja bi omogućila da se

uredi više mjesta za vježbe gađanja i to uz nevelike troškove. U skladu s odredbama Strategije nacionalne sigurnosti, potrebno je stvoriti povoljnije uvjete da se više ljudi može baviti raznim oblicima streljaštva. Sada, naime, postoje županije u Hrvatskoj u kojima nema niti jednog streljšta i gdje uopće nije moguće nigdje vježbati gađati vatrenim oružjem na zakonit način

Rajko Samueli Kačić je također istaknuo da u Hrvatskoj postoji više streljšta otvorenog tipa te deseci manjih streljana zatvorenog tipa koje su uglavnom namijenjene zračnom oružju. Radi se o objektima koji većinom nisu građeni za tu svrhu nego su adaptirana razna potkrovlja, podrumi, skloništa civilne zaštite, manja skladišta i sl.

Na kraju izlaganja razvila se vrlo živa diskusija u koju su se uključili i predstavnici streljačkih klubova, MUP-a, Hrvatskog ceha zaštitara, strukovnih sindikata...

Moglo se tako čuti i da je zbog nedovoljne brige o objektima, uništen cijeli niz streljšta. Pogotovo nedostaje civilnih streljšta što one koji se streljaštvom bave ili žele baviti rekreativno stavlja u nezavidnu poziciju. No problem je i što nedostatak takvih streljšta pridonosi pomanjkanju terena potrebnih za edukaciju mladih po pitanju ove vještine,

što značajno sužava priliku za masovnije prakticiranje streljaštva.

Nakon rasprave i održanih predavanja, doneseni su i određeni zaključci, koje donosimo u nastavku:

1. U Republici Hrvatskoj ne postoji dovoljan broj streljšta odnosno streljana.
2. Postojeće streljane za zračno oružje nisu namjenski građeni objekti za tu djelatnost nego su adaptirani pomoćni odnosno manje kvalitetni prostori, poput skloništa, podruma, tavana, skladišta i slično.
3. Daleko najveći broj zračnih streljana



baju **hitne promjene**



Rajko Samueli-Kačić



Gordan Žutić



Petar Matanović



Zvonimir Kovačević

nije opremljeno modernim elektronskim sustavima meta nego posjeduje zastarjelu opremu s papirnatim meta-
ma.

4. Ne postoji dovoljan broj zatvorenih strelišta za MK oružje te za kratko oružje svih kalibara gdje bi se mogao provoditi cjelogodišnji rad, bez obzira na vanjske vremenske uvjete.
5. Ne postoji dovoljan broj otvorenih strelišta za kratko i dugo vatreno oružje svih kalibara
6. Postojeća strelišta iz gore navedenih stavki se (s časnim izuzecima) slabo održavaju, najčešće nije ni riješena imovinsko-pravna situacija.
7. Vojna strelišta će se specijalizirati i opremiti opremom koja udovoljava NATO standardima (što sada nije slučaj) te

Postojeće streljane za zračno oružje nisu namjenski građeni objekti za tu djelatnost nego su adaptirani pomoćni odnosno manje kvalitetni prostori, poput skloništa, podruma, tavana, skladišta i slično

neće biti primjenjiva za sportski ili lovački program.

8. MUP nema svojih strelišta te se od regije do regije snalaze dogovorom sa sportskim strijelcima i civilnim streljima koje isti posjeduju ili koriste.
9. Postojeća pravna regulativa ne rješava na adekvatan način pitanje strelišta budući da ne razlikuje strelišta za različite programe (klasični olimpijski program, program practical shootinga, program zaštitarskih provjera gađanja, program gađanja pravosudnih službi, program gađanja Temeljne, Interventne te Specijalne Policije).
10. Postojeća civilna strelišta ne udovoljavaju dimenzijama (duljina) za brzorastuću disciplinu "Long range" gađanja te se ista održavaju uglavnom na vojnim streljima za koja je potrebno pribaviti određena odobrenja MORH-a budući da neka suradnja koja bi bila institucionalizirana i stalna zapravo ne postoji, a dosta aktivnosti je prepušteno dobroj volji pojedinaca i voluntarizmu.

11. U lovištima se, u skladu sa Zakonom može, obavljati gađanje lovačkim oružjem na improviziranim mjestima koja najčešće nisu ni na koji način verificirana ili odobrena od nadležnih tijela te ovisе o snalažljivosti i umijeću lokalnih lovazakupaca.

12. Strelišta za leteće mete su opremljena uglavnom starijom tehnikom (čast izuzecima) koja se često kvari, nema ih dovoljno niti su donekle pravilno raspoređena po Hrvatskoj.

13. Potrebno je bolje uvezati sve subjekte, Ministarstvo obrane RH, Ministarstvo unutarnjih poslova RH, Ministarstvo pravosuđa, Hrvatski streljački savez, Hrvatski lovački savez, Hrvatski savez za praktično streljaštvo, Hrvatski savez za akciono streljaštvo, Hrvatski ceh zaštitara itd. u svrhu bolje koordinacije i povezivanja te češćeg i boljeg korištenja objekata koje imamo.

14. Potrebno je intenzivirati razgovore i stručne skupove oko izrade moderne pravne regulative koja će moći razlikovati strelišta ili mjesta određena za vježbe gađanja za razne razine i programe, nije logično da sva strelišta moraju imati iste uvjete.

15. Potrebno je u javnosti, medijima, sportskim zajednicama itd. bolje i češće isticati ove probleme, osvijestiti problematiku te predlagati održiva rješenja. (N.G.K.) ■





Klaster hrvatskih tvrtki za razvoj opreme za strelišta?

Kao jedan od prvih koraka dobro bi bilo napraviti bazu podataka za sve streljane koje nisu u funkciji, a vode se kao streljane

Donosimo neke od komentara vezanih uz zaključke na okrugli stol o strelištima u Hrvatskoj koje su iznijeli sami sudionici

Ivan Galović, MORH: Što se tiče zaključka da će se vojna strelišta specijalizirati i opremiti opremom koja udovoljava NATO standardima (što sada nije slučaj) te neće biti primjenjiva za sportski ili lovački program, mislim da ćemo dosta pričekati da se to dogodi. Koliko znam, razmišlja se o dvojnem programu: razvoj strelišta koji će biti za civile i vojsku, a financirao bi se putem EU fondova.

Kada je riječ o tome da Ministarstvo unutarnjih poslova nema svojih strelišta te se od regije do regije snalaze dogovorom sa sportskim strijelcima i civilnim strelištima koje isti posjeduju ili koriste, osobno znam za MUP-ovu streljanu u Vrbovcu tako da nisam baš siguran da nemaju nijednu. Ne stoji zaključak da postojeća pravna regulativa ne rješava na adekvatan način pitanje strelišta budući da ne razlikuje strelišta za različite programe (klasični olimpijski program, program "practical shooting", program zaštitarskih provjera gađanja, program gađanja pravosudnih službi, program gađanja Temeljne, Interventne te Specijalne Policije) jer većina njih treba prostor malih dimenzija.

Svi navedeni osim policije pucaju na max 25 i samo iz pištolja ali ih muče ograde, blende, odnosno zaštitne barijere na strelištu. Policija mora imati strelišta kao vojska za velike udaljenosti, većina ih je za pištolj a za njih vrijedi ovo što sam naveo - 25 m. Za to što postojeća civilna strelišta ne udovoljavaju dimenzijama (duljina) za brzorastuću disciplinu "Long range" gađanja te se ista održavaju uglavnom na vojnim strelištima za



koja je potrebno ishodovati određena odobrenja MORH-a postoji jednostavno rješenje. Treba u Ministarstvo obrane poslati zahtjev na vrijeme, recimo do kraja siječnja za tekuću godinu i odgovor će biti do 20. veljače kada završava planiranje strelišta za tekuću godinu.

Trebalo bi napraviti bazu podataka za sve streljane koje nisu u funkciji kako bismo temeljem tih podataka u budućnosti mogli planirati njihovu revitalizaciju

Kada je riječ o razlikovanju strelišta ili mjesta određenih za vježbe gađanja za razne razine i programe, mislim da je problem bio i u bočnim zidovima koji moraju biti na strelištu cijelom duljinom, primjer puške svih kalibara. Zidana bočna zaštita strelišta mora biti građena od sljedećih materijala: armiranog betona C 12/15 (MB15), debljine 12 cm; zida od pune opeke, debljine 24 cm, a visina

zidane bočne zaštite strelišta mora biti najmanje 300 cm.

Smatram da bi bilo dobro angažirati klaster hrvatskih tvrtki da razviju opremu za strelišta kako bi se ubuduće lakše održavala. Pritom, mislim na svu opremu, od elektroničkih meta pa do one profesionalne za vojsku i policiju.

Milorad Šepić, predsjednik SK Kvarner Kukuljanovo: Smatram da točke u kojima se govori o lovištima i strelištima za leteće mete ne stoje. Za analizu strelišta za leteće mete u Republici Hrvatskoj treba malo više vremena i ljudi koji poznaju te streljačke discipline. Lovci su se izborili za mogućnost isprobavanja lovačkih pušaka, kako im nalaže zakon. Oni najbolje znaju gdje, kada i na koji način to mogu u svom lovištu napraviti. Ne treba im tutor.

Moris Popović, predsjednik SK Rovinj: Temeljem iskustva kojeg sam stekao pri elaboraciji dokumentacije i izrade projekta za Civilno strelište koje namjeravamo izgraditi u Rovinju do rujna 2018 godine, predlažem da se "pomo-



gne” zakonodavcu s konkretnim izmjenama pravilnika za civilna strelišta. Sva-ka čast i pohvale organizatorima okruglog stola, koji je po mom viđenju bio dosta “militaristički”- što nije negativno, zašto? Jer nam je dokazao da postoji jako mali broj civila u RH koji se interesiraju oko civilnih strelišta i koji nešto znaju izvan MUP-a i MORH-a. Stoga je ovo prilika da se pametne glave i osobe koje su imale direktno iskustva raditi neko civilno strelishte po pravilniku koji je trenutno na snazi, udruže i daju konstruktivan prijedlog zakonodavcu kako bi trebao novi pravilnik biti oblikovan.

Mislim da zakonodavac nikada nije istražio koji kalibar prolazi kroz zemljani nasip visok tri metra koji je u bazi širok 8 metara kako bi na vrhu bio širok 1 metar. Jer da je zakonodavac proveo takvo istraživanje nikada ne bi donio pravilnik da samo malokalibarske streljane mogu biti izgrađene sa zemljanim nasipom dok se streljane za sve ostale kalibre puški i pištolja s užljebljenim cijevima moraju izgraditi punom opekam ili armiranim

betonom. Da je istražio, zakonodavac bi dopustio da sva civilna strelišta mogu biti omeđena samo zemljanim nasipom.

Moje istraživanje dokazuje da puna opeka s dva metka kalibra 8x57 može razbiti jednu ciglicu i otvoriti rupu u zidu strelišta, dok betonski blok zaustavlja to zrno u prvoj komori koje ne izlazi van strelišta. Stoga, pravilnik vapi za praktičnom revizijom na temelju iskustva i problematike koju su istražili ljudi koji se praktično bave streljaštvom i balistikom.

Pravilnik vapi za praktičnom revizijom na temelju iskustva i problematike koju su istražili ljudi koji se praktično bave streljaštvom i balistikom

Mislim da je to prvi korak na čemu moramo raditi da predložimo zakonodavcu jednostavnija “pravila” za pravilnik o civilnim streljštima i prostorima

za izvođenje vježba gađanja pa tek onda da se bavimo problematikom nedostatka civilnih strelišta u RH. Bez pojednostavljenja pravilnika nema razvoja u stvaranju novih strelišta i vježbališta odnosno nema razvoja u tom streljaštvu.

Nema ni razvoja u streljaštvu ako mi taj sport doživljavamo kao pucanje i nešto strogo vezano za lov, vojsku i ratovanje. Stoga i tu postoji potreba skidanja “paučine” te dokazivanja našim vlastima i građanima da je naš metak (kakav on to bio) vrijedan samo “cenera” i dostignuća vrhunskih rezultata u sportskom streljaštvu.

Gordan Žutić, MUP : Predlažem da, kao jedan od prvih koraka, napravimo bazu podataka za sve streljane koje nisu u funkciji, a vode se kao streljane. Mislim da bi došli do vrlo velikog broja. Na osnovu tih podataka mogli bi u budućnosti planirati ponovno stavljanje u funkciju istih (zadovoljavanje sigurnosno-tehničkih uvjeta, modernizacija, osnivanje novih klubova, funkcionalna prenamjena streljana, itd.). Mi zapravo ne znamo čime u budućnosti možemo raspolagati. ■

TITAN®

DOM



Za siguran dom.

www.titan-hrvatska.hr



we **domore** for security